

Kanged jomaaead

Üks õppetud mees Inglis-maal on sedda ärrarehkendand ja ärraerwand, et need kanged jogid, n. k. wiin, jodaw-wiin, piritus, õllut ja muud mis aastal 1844 seal maal ärraprugitud, üht jögge täidaksid, mis 300 wersta pikk, poolteist wersta lai ja 30 jalga süggaw olleks. Ommeti on Inglis-maal paljo karskuse seltsisid, kelle liikmed kange jomaaea tilkagi suhho ei wõtta. Kui sedda polleks, siis saaks sest jöest suur järw, kelle sisse kõiä tarkus, mõistus, jummalakartus ja head wiisid ärrauppuksid.

Abne sõõb silmega.

Üks kahheksa aastane poisikene olli oma wannematega wõerusel. Kui sõma-aal hakkas toit eest jo löppema, hakkas pois kibedaste nutma. Kui küsiti: mis sul wigga on; miks sa nuttad; eks sa sõ? wastas temma: „mo kõht on täis, ma ei wõi ennam süa!“ — Pisti siis, mis üllejääb, tasko! „Need on jo ka täis, sellepärast ma nuttan.“